

Πρωτ. 313
Ἀριθμ.

Διεκπ. 193/19-3-2010

Κυριακή τοῦ Πάσχα 2010

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

(48^H)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Τὸ μέγα θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως καὶ πάλι ἐνώπιόν μας. Ὑστερα ἀπὸ τὴν κένωση τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως, τὸ μυστήριο τῆς ἐπίγειας πορείας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, τὴ μυσταγωγία τῆς ἀγίας ζωῆς καὶ διδασκαλίας Του, τὴ δόξα τοῦ Πάθους Του, τὴ θεόσωμο ταφή Του, σήμερα ὁ θρίαμβος τῆς Ἀναστάσεώς Του.

«Ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος καὶ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν». Μὲ τὸν θάνατό Του ὁ Κύριος συντρίβει τὸν θάνατο, *«καταργεῖ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον»*, στοὺς νεκροὺς χαρίζει ζωὴ καὶ σὲ ὅλους ἡμᾶς ποὺ εἴμαστε πεσμένοι ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς ἀμαρτίας παρέχει τὴ δυνατότητα τῆς ἀναστάσεως.

Παρακολουθήσαμε τὸν Κύριο *«ἐρχόμενον ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος»* καὶ ἡ σκέψη μας σταμάτησε. Τὸν ἀντικρύσαμε στὸν σταυρὸ καὶ ἡ ψυχὴ μας ἔφριξε ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς ἀνθρώπινης ἀμαρτίας καὶ τὴν ἔκταση τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. Εἶδαμε *«τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ κειμένην»* καὶ *«τὸν ἐν ὑψίστοις οἰκοῦντα ἐν νεκροῖς λογιζόμενον»* καὶ ἐξέστημεν ὡς Ἐκκλησία.

Ἦλθε ὁμως ἡ σημερινὴ μέρα τῆς Ἀναστάσεως. Σήμερα χαιρόμαστε τὴ ζωὴ. Σήμερα δὲ φοβόμαστε τὸν θάνατο. Σήμερα ἡ πίστη μας ἀνδρώνεται καὶ ὁ δρόμος τῆς σωτηρίας μας διευρύνεται. Σήμερα τὰ *«πάντα πεπλήρωται φωτός»*. Σήμερα ἡ καρδιά μας *«καίγεται»* καὶ ὁ νοῦς μας *«διανοίγεται»* ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Ἀναστάντος. Σήμερα ἀπολαμβάνουμε τὴ χαρὰ ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰρήνη Του ὡς εὐλογία.

«Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας πανηγυρίζει μὲ κωδωνοκρουσίες, μὲ φωτοχυσία, μὲ δοξολογίες, μὲ τὰ ἀτέλειωτα ἐπαναλαμβανόμενα «Χριστὸς Ἀνέστη», μὲ εὐχὲς ἀγάπης καὶ ἀσπασμοὺς συγχωρητικούς, μὲ ὠραῖα ἔθιμα καὶ ὁμορφες παραδόσεις.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ ἀπὸ μόνον τοὺς ἀποτελοῦν ἄδειες λέξεις πού σβήνουν ὅπως οἱ λαμπάδες, ψεύτικους ἑορτασμοὺς πού μὲ τὸ πρῶτο χτύπημα συντρίβονται ὅπως τὰ τσόφλια τοῦ αὐγοῦ, κούφια συναισθήματα καὶ ἀνούσιες συνήθειες πού παρέρχονται μόλις ἐπιστρέφει ἡ καθημερινότητα. Αὐτὸ πού τὰ ζωντανεύει εἶναι μόνον ἡ πίστη στὴν ἀλήθεια τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Αὐτὴ ἐπιστρέφει τὴν ἐλπίδα στὴ ζωὴ μας καὶ σκορπίζει φῶς στὸ σκοτάδι τῆς πορείας μας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Περνοῦμε δύσκολες μέρες ὅλοι μας καὶ ἴσως ἀκολουθήσουν δυσκολότερες. Δύσκολες οἰκονομικά, κοινωνικά, ἔθνικά, κυρίως πνευματικά. Μοναδικὴ ἐλπίδα μας εἶναι ἡ ζωὴ τῆς Ἀναστάσεως, ὅπως τὴν ζεῖ καὶ τὴν κηρύττει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Ἄς μὴν ἀφήσουμε τὴ φετινὴ εὐκαιρία νὰ χαθεῖ. Ἄς καταλάβουμε ὅτι ἡ ζωὴ μας πρέπει νὰ ἀλλάξει, νὰ γίνῃ ἐντελῶς καινούργια, «ἐν καινότητι ζωῆς νὰ περιπατήσωμεν». Μόνον ἂν ἡ ψυχὴ μας διαρκῶς ἀναγεννᾶται ἀπὸ τὴν πίστη στὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἂν ἡ ζωὴ μας ἀναβαπτίζεται στὴν ἀνανέωση πού αὐτὸ συνεπάγεται, μπορεῖ τὸ Πάσχα μας νὰ εἶναι πραγματικὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ ψέμα στὴν ἀλήθεια, ἀπὸ τὴ μιζέρια στὴν πνευματικὴ ἀρχοντιά, ἀπὸ τὴν ἀπόγνωση στὴν ἐλπίδα, ἀπὸ τὴν καταστροφὴ στὴ σωτηρία, ἀπὸ τὴν πτώση στὴν ἀνάσταση, ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

Εὐχομαί σ' ὅλους σας τὴν εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τὴ χαρὰ τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν καὶ τὴν εἰρήνη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, γιὰ νὰ μπορούμε μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας διαρκῶς νὰ ἀναφωνοῦμε:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετὰ πασχαλίων εὐχῶν
καὶ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς **ΝΙΚΟΛΑΟΣ**